

Сідоглавому

Іван Франко

Ти, брате, любиш Русь,
Я ж не люблю, сарака!
Ти, брате, патріот,
А я собі собака.
Ти, брате, любиш Русь,
Як хліб і кусень сала, —
Я ж гавкаю раз в раз,
Щоби вона не спала.
Ти, брате, любиш Русь,
Як любиш добре пиво, —
Я ж не люблю, як жнець
Не любить спеки в жниво.
Ти, брате, любиш Русь,
За те, що гарно вбрана,-
Я ж не люблю, як раб
Не любить свого пана.
Бо твій патріотизм —
Празнична одежина,
А мій — то труд важкий,
Гарячка невдержима.
Ти любиш в ній князів,
Гетьмання, панування, —
Мене ж болить її
Відвічне страждання.
Ти любиш Русь, за те
Тобі і честь, і шана,
У мене ж тая Русь —
Кривава в серці рана.
Ти, брате, любиш Русь,
Як дім, воли, корови,-
Я ж не люблю її
З надмірної любови.